



Dagen etterpå skulle vi forflytte oss til Pamukkale. Det er en busstur på omtrent 4 timer. Her står bussene klar og venter på oss på Kamir Hotel.



Vi hadde flere stopp underveis. Her er vi oppe på en høyslette 1000 meter over havet. Stedet heter Yasir og kafeen heter Cafe Mola.



Utenfor Cafe Mola.



Her har vi stoppet for å spise lunsj på Tugba Restaurant, før vi kommer til Pamukkale.



Selvbetjening.



Det var så godt vær at vi satt ute og spiste.



Han her står og griller diverse kjøtt.



Oversiktsbilde.



Bordet vårt.



Den ene kelneren drev og vitset hele tiden, så da vi skulle betale, sa jeg at jeg ikke ville betale. Da fikk jeg kniven på strupen.



Neste stopp var [Hierapolis](#) og kalkavleiringene ovenfor [Pamukkale](#). Ved inngangen er det mange småbutikker.



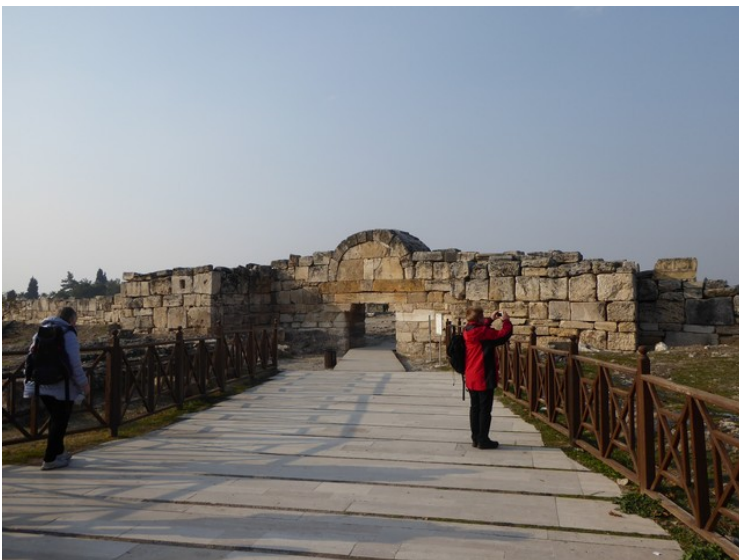
Bussene sto og ventet på oss utenfor området.



Dette er en plakat ved inngangen som viser et bilde av området. Dette ligger på [Unescos verdensavliste](#).



Bygningen ved inngangen.



For å komme inn på området må vi gå gjennom denne porten.



Her er vi gjennom.



Det er ikke så mye som er utgravd og restaurert, for det er et svært område.



Dette er [teateret](#) som ligger oppe i lia. Byggingen av dette startet omtrent 100 år e.Kr. Og var ferdig ca 100 år senere.



Guiden vår gir oss den siste orienteringen før har slipper oss løs for å gå på egen hånd.



Vi gikk først oppover mot teateret.



Utsikten over Hierapolis fra teateret.



Her ser vi ned i teateret.



Det er store dimensjoner over teateret.



Gråspurv.



Vi tok en pause på toppen av teateret.



Her er vi nede i Hierapolis. Det er laget renner for å lede vann.



Dette er inngangen til det [antikke badebassenget](#).



Dette er [Denizli-hanen](#). Det er en hanetype som er kjent for å ha veldig lange gal. Den er tatt med i byvåpenet til [Denizli](#).



Sarkofager. Disse ligger rett utenfor inngangen til det antikke badet.



Flere ruiner rett ved siden av sarkofagene.



Her ligger også det arkeologiske museet.



Så kommer vi så langt ut på kanten av skråningen at vi ser ned på dammene med kalkavleiringene.



Her ser vi i andre retningen.



Så følger diverse bilder som vi tok nedover skråningen.



Her kommer vi til et middelaldersk fort.

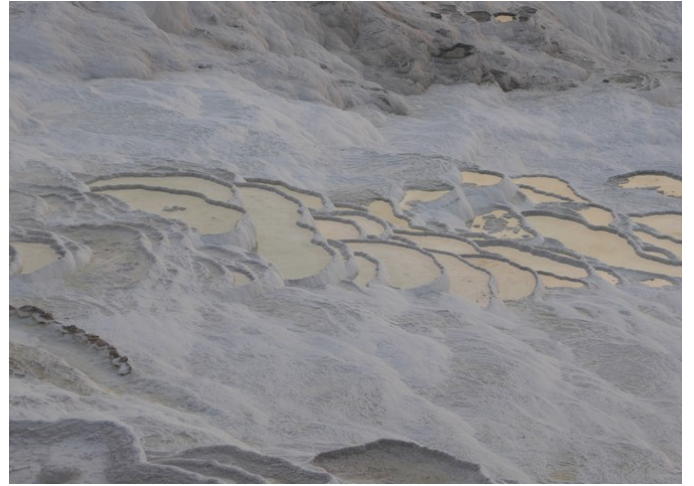


Fortet.











Her har vi gått langs hele kanten.



Kommer tilbake til fortet.



Så ser vi nedover skråningen igjen.



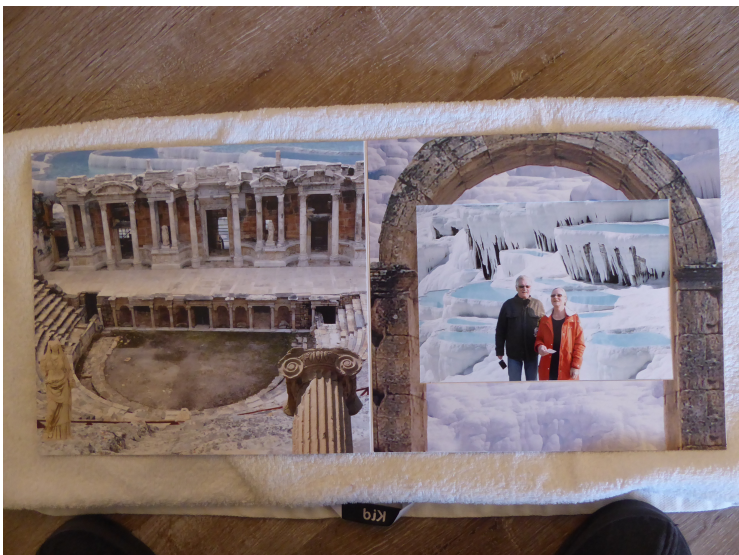
Her oppe fant vi flere plakater som forteller om hanen fra Denizli.



Så er vi snart tilbake til museet.



Vi var inne i det antikke badet. Ganske mange i gruppen ville bade her.



Det ble tatt bilder av alle som gikk inn på området. Vi kjøpte bildet.



Etter at vi hadde vært i Hierapolis, var det tid for å sjekke inn på hotellet i Pamukkale, [Tripolis Hotel](#).



Dette er fra resepsjonen.



Dagen etterpå var det ganske disig fra morgenen av. Her ser vi en ballong som sikkert har vært over kalk-klippene.



Jeg tar koffertene ut til bussen.



Skal ikke bussen gå snart?



Først gjorde vi en stopp nedenfor kalk-klippene.



God utsikt mot klippene.



Det er laget en liten park her.



Liten bekk med kalkavleiring.



Gjessene trives her.



Det gjør endene også.



Disse lekebåtene er parkert for vinteren.



Neste stopp var syd for Denizli, på et kooperativ som produserer tyrkiske tepper.



Her er vi inne i produksjonslokalet. Damene sitter på rekke og knytter teppene.



Noen av dem har et mønsterark foran seg, slik at de skal få mønsteret riktig.



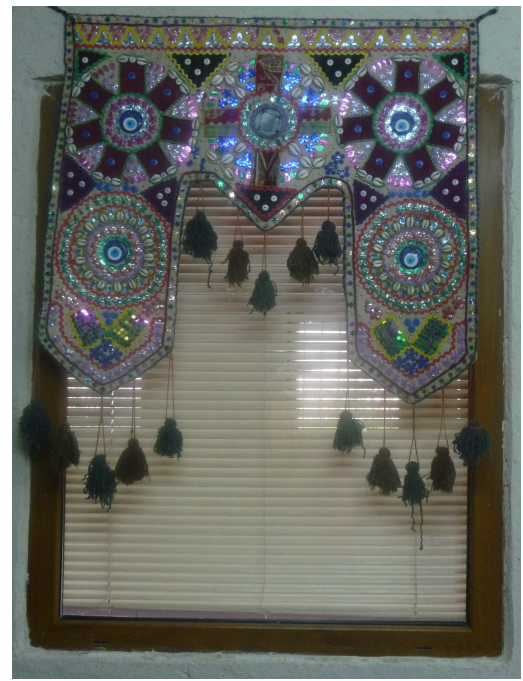
Ett av teppene som er i arbeid.



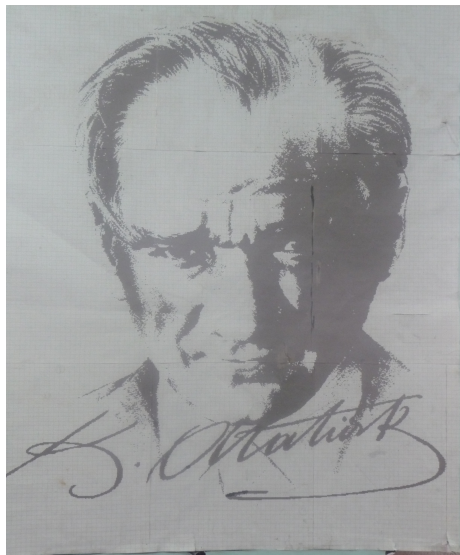
Hun her var den raskeste. Hun jobbet med en fantastisk fart. [Video](#).



Flere ting under arbeid.



Et par vindusdekorasjoner.



De har et bilde av landsfaderen Kemal Ataturk.



Mange interesserte i gruppa vår.



Neste stasjon er der ullen blir farget.



Ullen blir farget med naturlige ingredienser.



Ferdige resultater.



Demonstrasjon på hvordan blåfargen kommer etter at ullen er tatt opp av badet.



I samme rommet spinner de også opp silke fra kokongene som ligger i vannbad.



Nærbilde av kokongene.





Denne karen bruker en kost til å fange opp silketrådene slik at de kan spinnes opp.



Her tvinnes de opp på denne rullen.



Her tvinnes tykkere silketau.



Et ferdig silketeppe.



Jeg følger med på forklaringene.



Etterpå måtte vi bli med på visning av tepper og deretter salgspres. Vi skulle ikke kjøpe noe, så vi flyktet mot utgangen. Jeg kjøpte en øl mens vi ventet på de andre.



Utenfor var det en hund som ville kløs.



Jeg måtte gå i bussen.



Bussen står klar.



Det kom flere hunder som ville kløs.



Neste stopp var for å spise lunsj i Küçükalan.



Fine bær på dette treet.



Vi hadde enda en kort stopp før vi kom til neste hotell.



Der var det også en hund som ville kløs.



Hotellet vi skulle overnatte på ligger rett ved flyplassen i Antalya og heter [IC Hotels Airport](#). Det er populært kalt White House.



Rommet vår så omtrent slik ut.